

skulle opstå. Men der er altså også et antal ledige, som har brug for den ekstra service, som langt de fleste a-kasser tilbyder i form af jobformidling og i form af tilbud om opkvalificering.

Problemet er, at hvis ikke alle vil være med til at betale for den ekstra service, som man yder til de dårligst stillede i a-kasserne, bliver den simpelt hen ikke tilbudt. Og det er min bekymring, at vi simpelt hen stiller de dårligst stillede ledige ringere med det forslag, som ministeren lægger op til.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg går ud fra, at fru Elisabeth Geday er bekendt med, at det jo ikke er nogen tvang, at a-kasserne skal lave differentiering. Det er en mulighed, de har, at de kan lave differentiering. Og det vil sige, at det jo ikke er os herinde, der bestemmer, at de skal gøre det, det er a-kassen selv, der afgør, om de vil lave en differentiering af administrationsgebyret.

Det er jo ikke noget med, at den ledige kan kræve, at der skal være et lavere administrationsgebyr. Det er a-kassen, der suverænt afgør, om de vil bruge den differentieringsmulighed. Derfor kan jeg ikke se, hvorfor der skulle være den helt store frygt for, at medlemmerne vil have et lavere gebyr. De får ikke indflydelse på det, det er a-kassen selv, der afgør det. Det går jeg ud fra at fru Elisabeth Geday er klar over, så den bekymring, for at a-kasserne vil begynde at lave differentiering, skulle jo ikke være der.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu vil jeg håbe, at hr. Bent Bøgsted har ret, og at jeg ikke behøver at have den bekymring. Jeg er helt opmærksom på, at det i princippet er frivilligt, men min bekymring er simpelt hen, at den almindelige markedssituation, den almindelige konkurrence på et lavere medlemskontingent vil medføre, at a-kasserne vil føle sig tvunget til at differentiere deres administrationsbidrag, og at vi så kommer i den situation, hvor vi ikke får tilgodeset de svagest stillede ledige.

Men jeg vil da se frem til det, hvis hr. Bent Bøgsted på den ene eller på den anden måde kan aflive den bekymring under udvalgsbehandlingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførrækken. Den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det her lovforslag indeholder ti elementer. De otte af dem kan jeg nogenlunde forstå og også medvirke til at gennemføre, men med hensyn til de sidste to forslag kan jeg simpelt hen ikke i min vildeste fantasi se, hvorfor en liberal, undskyld, det er et forkert udtryk, jeg mener en liberalistisk regering – for der er en verden til forskel på at være liberal og være liberalist – vil blande sig i, hvordan en organisation arbejder.

Kl. 15.20

Kunne man forestille sig, at en liberalistisk regering ville gribe ind over for landbrugsforeningerne – dem er der også nogle stykker af – og bestemme, hvordan de skulle finansiere deres kontingenter, hvad de skulle bruges til? De får jo millioner af kroner af staten og EU i støtte. Så ville det da være helt naturligt, kan jeg forstå, for en liberalistisk regering at sige: Nu skal vi ikke ind og bestemme, hvordan den økologiske forening, hvordan familielandbrugsforeningen osv. skal administrere deres kontingenter.

Sådan ville man jo aldrig nogen sinde drømme om at tænke i en liberalistisk regering, men alligevel siger man: Over for a-kasserne har vi en anden målestok. Det er det, der hedder at tale med to tunger. For hvad er det, man gør i forhold til a-kasserne? Det er, at man siger: Vi vil bestemme, i hvilken a-kasse folk skal være.

Hvorfor vil man det? Jo, fordi man gerne vil have, at folk kan sive og shoppe. Og hvad skulle formålet være med det, ud over at folk skulle sive fra den a-kasse, hvor de fagligt set hører til, og som fagligt set er i stand til at bringe dem videre i et job, altså kortest mulig vej fra ledighed til job?

Skulle der være enkelte, som gerne vil gå og putte sig i systemet, så er det ikke muligt, hvis de er i en faglig a-kasse, som har et ordentligt administrationsbidrag, som gør, at de kan give en ordentlig hjælp.

Men når der nu gives mulighed for, at man kan shoppe mellem a-kasserne, er det klart, at hvis man er i en situation, hvor man helst vil være fri for at blive anvist et arbejde, så kan man flytte over i en anden a-kasse, og så starter man fra bunden igen.

Jeg synes simpelt hen, det er uhørt, at en liberalistisk regering på den måde på den ene side